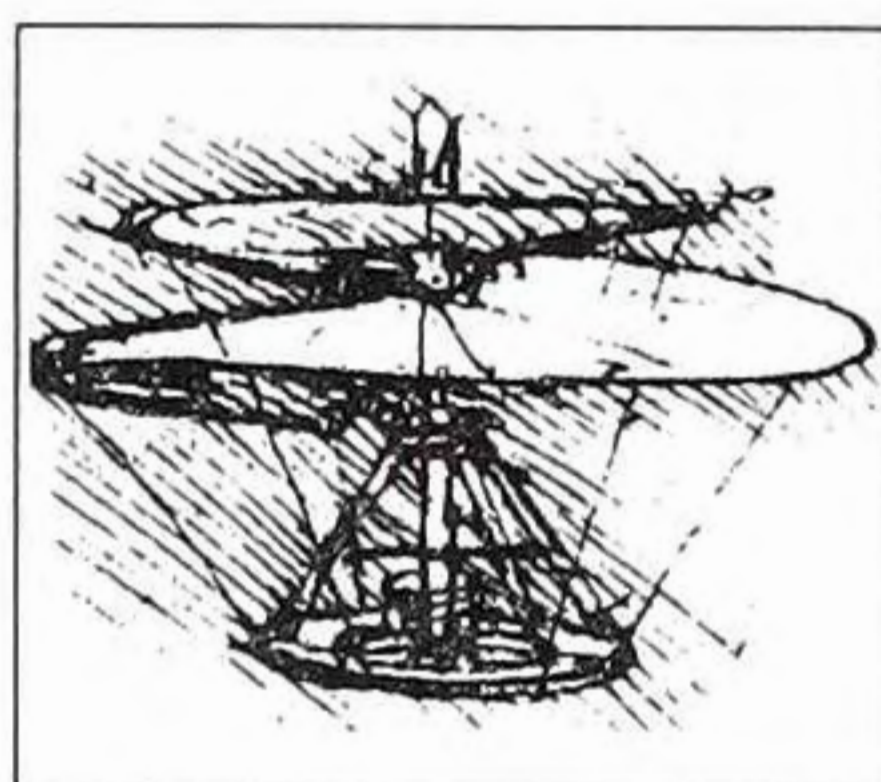

Він був щасливою людиною

- Ігор Сікорський з моделлю S-64.
- Вертоліт Леонардо да Вінчі. 1489.
- Ігор Сікорський з братом і сестрами. Київ, початок 1910-х.

«Птах є діючий за математичним законом інструмент, зробити якого з усіма його рухами здатна людина. Тому ми скажемо, що побудованому людиною інструментові не вистачає тільки душі птаха, яка в цьому випадку повинна бути замінена душею людини.»
Леонардо да Вінчі

Ігор Сікорський народився в Києві, він був п'ятою дитиною в сім'ї відомого лікаря невропатолога і психіатра Івана Олексійовича Сікорського. Мати, Зінаїда Степанівна, присвятила своє життя цілковито дітям, прищеплювала їм любов до книг і музики, до того, що любила сама. Народившись у дворянській сім'ї, Ігор отримав також прекрасну освіту. Коли йому було 11 років, він почув від матері розповідь про Леонардо да Вінчі та його машину, котра піднімалась у повітря без розбігу. З того часу ідея створення такої машини стала мрією на довгі роки...

Крок за кроком рухався Ігор до здійснення своєї ідеї гвинто-крилої машини. Ось ми бачимо його у дворі батькового маєтку на Ярославовім валу, 15. Він стоїть біля праобразу майбутнього вертольота. У 1910 році він збудував другий вертоліт з 25-и сильним мотором. Випробування дали кращі результати — вертоліт уже міг піднімати свою власну вагу. Однак надії на підйом із пілотом поки що не було. В Києві Сікорський створив конструкції, на яких, будучи студентом механічного відділення КПІ, встановив декілька рекордів країни і вперше перевищив низку світових досягнень.

Зірка І. Сікорського, що так яскраво спалахнула на початку століття в Україні, виявилась провідною й згодом, коли доля закинула його до Сполучених Штатів Америки. За кадром звучить музика С. Рахманінова. Дружина конструктора Єлизавета згадує його перші кроки у США як авіатора: «Він був і креслярем, і пілотом, більше того — самостійно різав метал. Єдине, що йому допома-

1998 року у дні ювілею Київського Національного Технічного університету голова всесвітньо відомої літакобудівної компанії «Сікорський Еркафт» Сергій Ігоревич Сікорський — син видатного авіатора ХХ сторіччя Ігоря Івановича Сікорського, привіз до Києва документальний фільм. Ця кінострічка показує, з якою наполегливістю, працелюбством Ігор Іванович долав різні проблеми і труднощі у взаєминах з людьми в ім'я здійснення своєї мрії...

гало — це його розум і мрії». Оточуючі згадують також його виключну доброту і делікатність. Діти Ігоря Івановича — донька і чотири сини — відзначають його скромність: рису, яку вони всі успадкували від батька. В 1939 році вертоліт Ігоря Івановича нарешті піднявся в повітря. Пілотом він був сам. Момент зльоту закарбований на кіноплівці. Наступні роки Ігор Іванович очолював власну компанію. Він став одним із головних засновників принципово нової галузі — вертольотобудування. Гостра конкуренція не завадила йому посісти місце провідного виробника вертолітної техніки. Вперше у світі було налагоджено крупносерійне виробництво вертольотів. Ігор Іванович створив 15 типів літаків. Всі його роботи об'єднувало одне: літаки мали цивільне призначення. Найвдалішими виходили важкі транспортно-пасажирські машини. Особливу популярність завоювали його літаючі човни та амфібії, які успішно експлуатувались у різних частинах світу і встановлювали світові рекорди у вантажопідйомності, швидкості, висоті й дальності польоту. Пасажирські лайнери Сікорського першими в світі з'єднали континенти.

Сікорський прожив велике й цікаве життя. Він приділяв велику увагу також духовно-гуманістичним та релігійно-філософським питанням, видав філософський твір «Книга життя». Конструктор помер 1972 року в Істоні, штат Коннектикут. Завершуючи розповідь, хочеться ще раз відзначити той факт, що Сікорський, трічі починаючи на новому терені (будівництво важких літаків, літаючих човнів і вертольотів), досягав кращих у світі результатів. У світовій авіації, либонь, не знайти іншого такого різнобічного обдаровання.